

Историкът Рамон Мунтанер, съвременник на Данте, съобщава на читателите си следния факт, без изобщо да разбира, че той е в рязко противоречие със Скалигеровата история. Това се разбира впрочем по-късно, през XVI–XVII в. „На нос Атраки в Мала Азия се е намирала една от ТРОЯНСКИТЕ застави, недалече от остров Тенедос, където обикновено... отивали знатните мъже и жени от Романия... за да се поклонят на божествената статуя. И веднъж ЕЛЕНА, ЖЕНАТА НА АТИНСКИЯ ХЕРЦОГ, тръгнала на там, придружена от сто рицари, а СИНЪТ НА ТРОЯНСКИЯ КРАЛ ПАРИС Я ЗАБЕЛЯЗАЛ, убил цялата ѝ свита от сто рицари И ОТКРАДНАЛ КРАСИВАТА ХЕРЦОГИНЯ“ [195], с. 188(6). Та средновековните хроникьори си представят „античните“ събития доста различно от Скалигер и неговите последователи.

„Положението на франкските държави в Гърция в началото на XV в. може да се нарече благоприятно“ [195], с. 188(34). Не бива да си представяме тази епоха като време на постоянни войни и походи. Царял е мир, търговията се е развивала. „Латинците, изглежда, са се чувствали... там в безопасност; водели са бляскав рицарски живот и доказателство за това е парламентът... през май 1305 г. в Коринт... В провлака, КЪДЕТО ПРЕЗ ДРЕВНОСТТА, В СВЕЩЕНАТА БОРОВА ГОРА СА СТАВАЛИ ИГРИТЕ В ЧЕСТ НА ПОСЕЙДОН, ВЕЧЕ РИЦАРИТЕ КРЪСТОСВАЛИ КОПИЯ В ЧЕСТ НА ПРЕКРАСНИТЕ ЖЕНИ... Шумният празник продължавал двацет дни“ [195], с. 188(34).

Трябва да отбележим, че франкските барони „поставяли надписи на ГРЪЦКИ ЕЗИК (! – А. Ф.) на своите къщи“ [195], с. 204–205. Сигурно повечето от тях днес се смятат за „много древни“. А и самите Скалигерови историци забелязват куп съответствия между средновековните и „античните“ събития в Гърция. Ф. Грегоровиус например посочва известното сражение край Кефис от 15 март 1311 г. от н.е. Описано е с едни и същи думи и в средновековните източници от XIV в., и в „античната“ биография на „античния“ император Сула от „античния“ Плутарх (Петрарка?). Днес се смята, че и Сула, и Плутарх са живели през „дълбоката древност“. Описанията на сражението в средновековния и в „античния“ вариант са идентични: географската локализация на битката, противниците, победителят [195]. Ф. Грегоровиус не може да не забележи този паралел: „Край брега на Кефис се повтори участта, сполетяла войските на Митридат, които Сула удави в тези блаата“ [195], с. 198. Ще отбележим, че това съответствие напълно се съгласува с разпада на глобалната хронологична карта до сбор от три измествания.

Възможно е ФРАНКСКИТЕ ДЪРЖАВИ в територията на Гърция през XII–XIV в. да са частично отражение на ОСМАНСКИТЕ ДЪРЖА-